

ZIPERCEK

Miénk itt a Kert

Csak egy darab föld, de nemcsak egy darab föld

Amikor végignézzük a fehér murván rendezetten sorakozó barna ágyásokon, az örökzöld cserjékkel-bokrokkal szegélyezett kerítésen, a kedvesen örködő bájos karos kút mellett takarosan várakozó kerti szerszámokon, nehéz elképzelni, hogy ez a terület nemrég még terméketlen árvaságban hallgatott az út mentén. Akár mag a termést, olyan láthatatlanul rejtette magában azt a lehetőséget, amely az Önkormányzat és a Városi Kertek Közhasznú Egyesület együttműködésének köszönhetően a Békási Kert megvalósulásával virágzott ki. A gyerekek közt hallhatóan is nagybetűvel emlegetett Kertben iskolánk is kapott egy 7 négyzetméternyi területet – s hogy nem csupán egy darab földről van szó, az már a kezdetek kezdetén megmutatkozott.

Közösen teremteni

A gyerekek számára a Kert nemcsak kedves sziget, de maga a kézzelfogható alkotás és fejlődés, hiszen tanúi és résztvevői voltak megszületésének. Gaál Dorottya ÖKO munkaközösség vezető és csoportja, valamint a napközis tábor résztvevői a Városi Kertek Egyesület elnöke, Rosta Gábor irányításával segédkeztek magában a kert építésében is. Gereblyéztek, humuszt hordtak, a szemük láttára és két kezük munkájának hozzáadásával alakult ki a gazos-elhagyatott területből a gyönyörű, élő-lélegző Kert.

Július 27-én pedig már az első palántákat ültették az előkészített ágyásokba: paradicsomot, paprikát, cukkinit, uborkát és fűszernövényeket vetettek. A megszokott iskolai kereteken kívüli együttlét élményén túl a kétkezi munka, a másik segítése, az összedolgozás, a „közösösen teremteni valamit” érzése olyan értékes tapasztalat, amelyet csak átélve lehet megszerezni.

Tanulni a természettől

A szeptemberi iskolakezdéssel a Kert szervesen beépült az iskolaéletbe, színesítve és bővítve a tanulásra és az értékes időtöltésre való lehetőségeket. Az alsó tagozatosok kihelyezett környezetismeret, a felsősök természetismeret tanóra, illetve a tematikus öko-reál délutánok keretében közvetlen közelről tapasztalva sajátíthatták el a szükséges tudnivalókat. A Kertszabályzat

és az ültetési periódusok tanulmányozásával megismerhették, hogyan kell ápolni a kertet, az alapvető kertművelési tevékenységeket, nevelhették és gondozhatták a növényeket, végül learathatták fáradságuk gyümölcseit is – többek között a hihetetlenül nagyra nőtt cukkiniket, amelyeknek kicsik-nagyok a csodájára jártak. A tanulók az önálló gazdálkodás minden lépcsőjét bejárták egészen a kert születésétől a termésekből készített ételekig, hiszen a leszüretelt zöldségekből a főzőtanfolyamon készítettek ínycsiklandó finomságokat. S vajon van-e jobb ízű étel annál, amelyet mi magunk termeltünk meg?

Egy biztos: a rántott cukkini, a lapcsánka, az almás-cukkinis pite és a sütemény az utolsó morzsáig elfogyott. A Kert pedig tovább ontja ajándékait: a terményeken kívül a természet tanításait, az egymásra figyelmet, a közös erőfeszítéseket, a föld tiszteletét, a kitartás és a törődés jutalmait. Mi pedig cserébe gondozzuk, óvjuk, szeretjük, a hideg időben is meg-meglátogatjuk, féltőn vigyázzuk, és együtt várjuk tavaszi főnixtáncát, hisz tudjuk:

*„... ősszel a föld
Csak elalszik, nem hal meg;
Szeméből is látszik, hogy csak
Álmos ő, de nem beteg.*

*Levetette szép ruháit,
Csendesen levetkezett;
Majd felöltözik, ha virrad
Reggele, a kikelet.”*

(Petőfi Sándor)

